

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

186-611/16

Ref. 38 PŽ-7/2017-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda dr. sc. Srđana Šimca, predsjednika vijeća, Alice Pelicarić, suca izvijestitelja i Ivane Mlinarić, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom TLM TVORNICA LAKIH METALA d.d. u stečaju, OIB 71112635487, Šibenik, Ulica Narodnog preporoda 12, kojeg zastupa stečajni upravitelj Milan Ljubičić, odlučujući o žalbi vjerovnika IVANA LAĆE, OIB 64344603327, iz Vodica, Mićin Stanka 7, kojeg zastupa punomoćnik Žarko Čogelja, odvjetnik u Zajedničkom odvjetničkom uredu Žarko Čogelja i Dragica Čogelja u Šibeniku, Blajburških žrtava 12, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-411/16-27 od 14. rujna 2016. ispravljeno rješenjem poslovni broj St-411/16 od 6. prosinca 2016., sjednici vijeća održanoj 18. siječnja 2017.

riješio je

Odbija se žalba vjerovnika IVANA LAĆE kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-411/16-27 od 14. rujna 2016. ispravljeno rješenjem poslovni broj St-411/16 od 6. prosinca 2016 u točki III. izreke u dijelu osporenih tražbina prvog višeg isplatnog reda u kojem je utvrđeno da je stečajni upravitelj osporio tražbinu vjerovniku u iznosu od 700.000,00 kn te kojim je vjerovnik upućen u parnicu (nastavak parnice) radi utvrđivanja osnovanosti osporene tražbine.

Obrazloženje

Iz obrazloženja pobijanog dijela rješenja proizlazi da su u stečajnom postupku nad označenim dužnikom na ispitnom ročištu održanom 14. rujna 2016. ispitane prijavljene tražbine vjerovnika. Tražbinu vjerovnika Ivana Laće u iznosu od 700.000,00 kn osporio je stečajni upravitelj. Kao razlog osporavanja stečajni upravitelj je naveo kako se u odnosu na prijavljenu tražbinu vodi sudski spor u kojem očekuje da će uspjeti dužnik. Kako osporavanje na ročištu nije otklonjeno sud prvog stupnja uputio je vjerovnika na parnicu, odnosno na nastavak parnice u roku od osam dana od pravomoćnosti tog rješenja na temelju odredbe čl. 266. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 75/15). Svoju je pogrešnu uputu o pravu na žalbu (sud je naveo da početak tijeka roka za žalbu počinje teći od pravomoćnosti tog rješenja) ispravio rješenjem od 6. prosinca 2016. određivši početak roka za žalbu od objave tog rješenja na e-Oglasnoj ploči suda.

Vjerovnik osporene tražbine izjavio je žalbu protiv ispravljenog rješenja zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi vjerovnik nije osporio da se između stranaka vodi spor o tražbini, nego je naveo kako očekuje da će on uspjeti u sporu te dodao kako pobijanim rješenjem nije ništa navedeno glede zakonske obveze stečajnog dužnika da za osporenu tražbinu osigura sredstva iz stečajne mase. Također ističe da je pobijanim rješenjem na nastavak parnice uputio vjerovnika na temelju odredbe čl. 266. Stečajnog zakona umjesto na temelju odredbe čl. 269. tog Zakona. Predlaže preinačiti pobijano rješenje na način da se za njegovu tražbinu osiguraju sredstva iz stečajne mase, podredno predlaže rješenje ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalba nije osnovana.

Zakonitost prvostupanjskog rješenja u pobijanom je dijelu ispitana u granicama razloga navedenih u žalbi (čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku - „Narodne novine“ broj 148/11-pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP, u svezi s odredbom čl. 10. Stečajnog zakona), i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka, (čl. 345. st. 2. točke 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a.), kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava utvrđeno je da je rješenje zakonito.

Žalitelj ne osporava činjenicu da je njegovu prijavljenu tražbinu osporio stečajni upravitelj na ispitnom ročištu 14. rujna 2016. kao i da je kao vjerovnik upućen na nastavak parnice koja se vodi između stranaka. Žalitelj zapravo smatra da bi u rješenju o osporenim tražbinama trebalo biti vidljivo da su u stečajnoj masi osigurana sredstva za onu stranku čija je tražbina osporena i koji je upućen u parnicu, odnosno na nastavak parnice, te da je sud pogrešno primijenio materijalno pravo kada se pozvao na odredbu iz čl. 266. Stečajnog zakona umjesto na odredbu iz čl. 267. tog Zakona.

Odredbom čl. 265. Stečajnog zakona propisano je da na temelju tablice ispitanih tražbina sud donosi rješenje kojim odlučuje u kojem iznosu i kojem isplatnom redu su utvrđene, odnosno osporene pojedine prijavljene tražbine. Tim rješenjem sud odlučuje i o upućivanju na parnicu radi utvrđivanja, odnosno osporavanja tražbine. Odredbom iz čl. 266. st. 1. Stečajnog zakona je propisano da će sud u parnicu protiv stečajnog dužnika uputiti vjerovnika ako je stečajni upravitelj osporio tražbinu.

Iz navedenih odredbi je evidentno da je obveza stečajnog suda (suda), nakon ispitnog ročišta, deklaratornim rješenjem utvrditi koje su od prijavljenih tražbina na ispitnom ročištu priznate, a koje su osporene, a zatim odlučiti koga će uputiti u parnicu. Odluka suda o tome koga će uputiti u parnicu ovisi o tome tko je osporavatelj i postoji li za osporenu tražbinu ovršna isprava (čl. 266. st. 1. - 4. Stečajnog zakona)

Prvostupanjski sud je sukladno tome u konkretnom slučaju i postupio jer je stečajni upravitelj osporavatelj žaliteljeve tražbine za koju ne postoji ovršna isprava. Stoga žalitelj nije u pravu kada navodi da se sud u obrazloženju pogrešno pozvao na odredbu iz čl. 266. st. 1. Stečajnog zakona, umjesto na odredbu iz čl. 269. Stečajnog zakona. Međutim, kako je u vrijeme otvaranja stečajnog postupka već pokrenut parnični postupak o tražbini pred nadležnim sudom dolazi do primjene i odredba čl. 269. Stečajnog zakona, ali pozivanje suda

na primjenu odredbe čl. 266. st. 1. Stečajnog zakona, a ne i na primjenu odredbe čl. 269. Stečajnog zakona ne čini pobijano rješenje nezakonitim u toj mjeri da bi ga trebalo ukinuti.

Neosnovano žalitelj smatra da postoji obveza prvostupanjskog suda (stečajnog suda) u rješenju o ispitanim tražbinama „osigurati sredstva“.

Ne postoji zakonom propisana obveza stečajnog suda rješenjem o ispitanim tražbinama odlučivati o osiguranju sredstava iz stečajne mase za osporene tražbine, nego je to zakonom propisana obveza stečajnog dužnika, odnosno njegovog stečajnog upravitelja tijekom stečajnog postupka, tj. prilikom namirenja stečajnih vjerovnika koje ne može započeti prije općeg ispitnog ročišta, a provodi se prema priljevu gotova novca (čl. 273. Stečajnog zakona). Prije svake diobe stečajni upravitelj sastavlja popis tražbina koje se uzimaju u obzir pri diobi koji mora sadržavati zbroj tražbina i raspoloživi iznos stečajne mase koji će se raspodijeliti vjerovnicima. Taj se popis objavljuje na mrežnoj stranici e-Oglasne ploče (čl. 274. Stečajnog zakona). Stečajni vjerovnik koji je upućen na parnicu radi utvrđivanja svoje osporene tražbine, mora u roku od 15 dana od objave popisa tražbina iz čl. 274. Stečajnog zakona podnijeti dokaz stečajnom upravitelju da je podnio tužbu radi utvrđivanja te tražbine, odnosno da je preuzeo prije pokrenutu parnicu. Tek u tom slučaju onaj iznos koji bi vjerovnik dobio da njegova tražbina nije osporena izdvojiti će se sve dok parnica pravomoćno ne završi (čl. 275. st. 1. i 2. Stečajnog zakona).

Prema tome, ako u vrijeme diobe stečajne mase parnica koja se vodi među strankama ne bude pravomoćno završena, vjerovnik će prije svega biti dužan u određenom roku dokazati da je parnicu preuzeo (predložio da se nastavi) u kom slučaju postoji zakonom propisana obveza stečajnog upravitelja osigurati određeni iznos tražbine koja je osporena.

Slijedom navedenog vjerovnikova žalba nije osnovana i rješenje je u pobijanom dijelu koji se tiče njegove tražbine potvrđeno (čl. 380. st. 2. i čl. 381. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. st. 1. Stečajnog zakona).

U Zagrebu 18. siječnja 2017.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
DR. SC. SRĐAN ŠIMAC, v.r.

Za točnost otpravka
ovlašten/ službenik

BRANKICA CURMAN